

Выходить во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы крімъ рускихъ святынъ) о 5-й год. поп. Літер. додатокъ „Бібліотека наїзмамъ, поїстей” виходить по 2 почт. аркушъ кожного 15-го и послѣднаго днія кожного мѣсяця.

Редакція „Адміністрація” підъ № 44 улице Галицка.

Рукописи звертаються лише на попереднє застереженіе.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣдь одній строчкѣ печаткою, въ рубр. „Надбслане” по 20 кр. а. в.

Рекламація неопечатаній вѣльшій бѣдь порта.

Предлати и інсерти приймаються: У Львовѣ Адміністрація „Діла”. У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallstrasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Danne & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Danne & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Ростові Редакція „Кіевской Старини” въ Кіевѣ, поштові грамми и „Газети Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерижавская ул. д. Рація 9.

ДІЛО

Якъ у насъ інспекторы школъ?

Пишется и говорится у насъ бѣдь давна и богато про страшне схибленье въ нашомъ краю цѣли, яку повинна мати и для якои со-творена інституція школъ інспекторовъ окружныхъ. Велика часть тыхъ інспекторовъ у всходній Галичинѣ зовсімъ не понимає своего призначення и свои задачи. Задача класти на перше мѣсце згады педагогичній, дѣлостъ про успѣхъ науки въ школахъ, про порядки въ нихъ, — неодинъ у насъ інспекторъ на перше мѣсце свого по-клікання ставить згады політичній, намагаючи на полонизацію школъ рускихъ.

Не можуть інспекторы вже нѣчимъ грѣшили бѣдь противъ своего обовязку и по-клікання, яку именно тымъ. Зъ того то якъ разъ выходить то недовѣріе рускихъ селянъ до польшної школы и невдоволеніе зъ нею; зъ того выходить тій малій поступы рускої молодежи въ польщенныхъ на силу и против-законно рускихъ школахъ; зъ того наконецъ іде и та негармонійностъ мѣжъ учителемъ, що бажають совѣстно и посли законовъ сповідати свої обовязки въ рускихъ школахъ, а тими інспекторами, котрій не то не похваляють того, але що й косо глядять або по прости и ганять таке впovиѣ правильне поступованье, — словомъ, въ тѣмъ головна причина калѣвання нашого народного школництва.

Ось для примѣру, яку понимає свое по-клікання інспекторъ въ Золочевѣ п. Сонсед-скій, наводимо такій впovиѣ правдивый фактъ, поданий наць зъ зовсімъ достовѣрного жеребца вида докази:

Панна Аркадія Порубальська, учителька въ Руденку ляцькому, поївта бродського, удалася до школного інспектора окружного въ Золочевѣ п. Сонседского, котрого уважають тутъ добрымъ педагогомъ, въ товариствѣ панѣ сойбінкової Рожанкової, лично знакомої п. інспектора, въ той цѣлі, щоби представи-ти свою наставителеви. П. Сонседский мабуть же боявся, що съ учителюкою увійшовъ до него, бо не то, що не просить ихъ сѣдати, але ізразъ піднісенимъ голосомъ въ розъявленю кикуть учителю п. Порубальської, що она бажає въ политику, бо говорить въ школѣ и по-за школою переважно по руски, остергътъ єв., аби тую политику таке заповідѣть п. Павенцій на посадѣ

валишила, бо інакше вѣдь съ нею буде. Потомъ звернувшись до другої панѣ (п. Рожанкової) съ словами: „То решіє шматка”, — але на то одержавъ отповѣдь, що се панѣ Рожанковска. П. інспекторъ зафрасувався, не знавъ уже що говорити, бо побачивъ, що съ свомъ шовинизмомъ врадився передъ непокликаною особою...

Промова п. Сонседского вробила на мозду, честну и трудащу учительку, переняту симистою обовязкѹ свого звання, таке прикрепленіе, що она розплакалася, — и не дивнича, бо заразъ на початку свого звання стргтило єи розчарованье и представилася їй дуже сумна будучисть, коли бѣ такій обгастини мали и на дальше лишитися. А треба знати, що въ школѣ въ Руденку ляцькому вѣдь съ зважаньемъ языка руского въ школѣ рускїй и уживанье рбної бесѣды въ приватній житк, очевидно съ Русинами, значить, після поглядь п. Сонседского, уже — бавитися въ политику. Мы думаємо, що власне уживанье языка польского въ рускїй школѣ значило-бы бавитися въ политику и було бы схибленьемъ обовязкѹ учительки. Тоже власне п. Сонседскій учителью вѣдь лекції въ политику, — а чи се отповѣдає его обовязкѹ?! Думавъ-бы хто, що въ той не-фортуний способъ п. Сонседскій розпочавъ свою карієру, але жъ інѣ, бо такъ само промовлявъ и впередъ, н. пр. до учителя п. П. — Таке поступованье п. Сонседского чай-же не-педагогичне.

Розуміється, що п. Сонседский поступає со-бѣ непедагогично, але бѣдь того не признає, коли почує лише бѣдь нашого Вп. доказователя и бѣдь насъ, — тоже конче треба, щоби бѣдь то учувъ віа краєва Рада школи бѣдь п. ми-ністра Гавча. О то, мы надѣємось, постарає-ся вже наша „Народна Рада”...

Зъ исторії звѣстного „Заведенія”.

(Оѓ одного зъ Русиновъ, основно обозна-ченого съ дѣлами „Заведенія”, одержали мы, съ проосью о умѣщенье ѿ статью. Зъ уваги на мотивы наведений Вп. авторомъ въ самой статии, починаемо ѿ нынѣ мѣстити.)

Въ часъ моєї поїздки въ розній сторони на-шого краю пересвѣдчився я, що „Заведеніе” при-нялося дуже енергично за стяганье своихъ пози-чокъ на селянськихъ грунтахъ, а не могучи ихъ стягнути, лицатує селянський грунти. Лицитованье

дніхъ загальніхъ зборахъ делегатовъ „Заведенія”, а і въ „Gazetѣ Lwowskѣй” часто можна здобити едикты судові на лицитацию селянськихъ грунтovъ. Я предстаювлю интересованимъ селянамъ, що остаточно „Заведеніе” єсть въ повній правѣ въ судовій дорозѣ отягати свои вѣрительности, однакожъ майже всюди доставава єи отповѣдь, що россійскій царь давъ руокому Банкови гроші на сплату хлопокихъ довговъ, що отже довги тѣ вже подаровані и що теперійши лици-тациіи суть простою драчею. Зъ откі селянне на-ша прийшли до такого перевеїдченя, годѣ отгла-дати. Що оно пошкодить „Заведенію”, а ще бѣльше селянамъ-довжникамъ, котрій и не дума-ють о нѣякій сплатѣ, се дѣло зовсімъ ясне. И для того буде може на часъ подаги въ письмахъ нашихъ точне поясненіе о тѣмъ, які гроші, коли и на яку цѣль насобіли зъ Россії, щоби народъ не баламутився и по можности серіозно зади-влявся на справу своихъ довговъ. Для того и пе-ресылаю вамъ на разѣ коротку исторію тыхъ за-ходовъ, які товаришили въхлопотаніо позички въ Россії въ користь „Заведенія”. Исторію ту роз-казую популлярно и менѣ здаєся, що селянинъ нашъ єи зрозумѣє, тымъ бѣльше, що справа та-була перазъ уже порушувана въ нашихъ часопи-сахъ и не есть нашимъ селянамъ зовсімъ чужою. Приступаю про-то до рѣчи.

Въ першій половинѣ 1884 р. було съ на-шимъ „Заведеніемъ” дуже круто. Якъ по Йор-данську воду, такъ по щадничій вкладки товнилися вѣрителі до каси „Заведенія” и, можна скажати, брали зъ оттамъ, що могли и що имъ дано, навѣть по 2, 3 зр. а. в. У всѣхъ було пересвѣд-чене, що нынѣ-завтра Дирекція оголосить кон-курсъ, а тогды всякий збереженій грошъ про-паде неминучо. Каса „Заведенія” була формально обложена вѣрителями всякихъ становъ и народ-ностей; кождий майже съ крикомъ домагався звороту своихъ вкладковихъ грошей, грозивъ су-домъ, потаремъ, словами, а бѣдній директоръ до-бували всѣхъ силъ и всего засобу своєї красно-рѣтивости, щоби зворушений умы успокоити и „Заведеніе” удержати бодай зъ нынѣ на завтра. Всякі заходи, достати яку-небудь суму грошеву въ львівскихъ інституціяхъ грошевихъ, розбива-лися о недостатокъ потребної до того гипотеки. Підѣ туго тяжку и для директоровъ „Заведенія” неразъ дуже прику рхвилю постала въ-

перве гадка удались о грошеву позичку за гра-ницю, въ Россію. Хто першій єо гадку подібъ, доси незвѣстно, але то певна рѣчъ, що въ мѣсяція липня, здається на сїмого Івана Хрестителя, зъ дирекції „Заведенія” вийшовъ бѣдь д-ра Івана Добринського листъ до п. Савелія Загайка, бувшого шефа збожжевыхъ магазиновъ и збожжеви торговлї въ Тернополі и Підволочискахъ, въ ко-тромъ спінникъ „Заведенія”, представивши фінан-сове положеніе руского Банку „весма отчали-нимъ и требуючимъ наглого ратупку”, просить и молить п. Загайка, щоби бѣдь яко „свѣдомый патріотъ” и „фаховий чоловѣкъ” чимъ скорше єхавъ въ Россію и тамъ съ інституціями фі-нансовими въ Кіевѣ, Москвѣ або въ Петербурзѣ навязавъ яку финансову операцію, котрою можна бѣхъ на якійсь час продовжити житѣ „Заведенію”.

П. Савелій Загайко не отказалася бѣдь сеї патріотичної прислуги для „Заведенія”, постара-вася зараза о пашпорть и лише дождавъ при-їзду до Тернополя п. Венедикта Площанського, съ котримъ вразъ назначено ему єхати въ Россію. Сталось однакожъ інакше. Маленька якіс лячна інтрига въ Дирекції зробила то, що за-мѣтъ п. Загайка въ мѣсяції серпня 1884 р. по-хали за згаданою орудкою въ Россію п. Пло-щанській, свѣдомий туристъ въ тихъ краяхъ, и п. Стефанъ Лабашъ, хвілевий касієръ „Заведенія” и аспірантъ на директора. Въ самій Ди-рекції лишилися д-ръ Ів. Добринській и пра-браний до помочи „утихомиритель” напастливихъ вѣрителівъ, п. Яковъ Савчинській.

Перва експедиція до Кольхиды по золоте-руно не повелаася однакожъ. Съ дощемъ и съ по-рожними кишенями вернули перші падомники въ другій половинѣ серпня 1884 р. мѣшаниль поїздомъ и третюю класю назадъ до Львова. Сумъ бувъ великий, а ще бѣльшій отрехъ и тре-петь передъ незвѣстною и грозною будущиною. Проекты на санацію о своихъ онлахъ повотанали нині, въдавалиася быстро-обдуманими, але завтра упадали не зреализованіи и хішали по собѣ лише — отчайніє. Єсть то часъ, коли, якъ звѣтно, зобразоу у насъ навѣть комісію санацію зъ поваж-ныхъ львівскихъ Русиновъ, похіль рускихъ єи митрополитомъ на чолѣ; коли отараною навязати се-рдечній грошевій зносини єи польськимъ кра-евиць Банкомъ; коли проектировано утами дира-

Зъ непечатаныхъ поезій

Ю. Федьковича.

VI.

Король Гуцуль.¹⁾

Що ти кажешъ? — що король нашъ
и Бога зорѣ завертає?²⁾ —
А король нашъ, кроль нашъ Гуцуль,
зорѣ пасти й не гадає!
А въ Соколікъ ти дрѣмас,
а дрѣмъ вже роковъ много!
Знаши, брате мій, за юдо? —
Я ти скажу, за-для чого!

Денъ давно, давно стояла
на Соколікому святині,
Денъ Даждобога святині,
все у рожахъ та въ кидринѣ,
Від кріпакію дорогою
зъ маймуроу та злата кута,
зъ пороги та у царч
моя княгиня одягнута.
А въ святині, въ серединѣ,
у пробородѣ златой сали
два маймурои
на посадищахъ стояли.
Першій бѣдъ, якъ той лебдъ
въ синеволотому мори...
Другій чорній, якъ той воронъ,
якъ той чорній въ Чорногорѣ...

¹⁾ Гуцулемъ покликаною все на якогось ко-
ра зорѣ море.
²⁾ Зорѣ завертає, моя юдь, с. 6. по смерти.

Въ ѿю святиню —
тутъ сходилася ѿ лѣта
Въ празникъ Купала святого
Гуцуля зъ усого свѣта, —
Кроль же Гуцуль першій въ ними,
першій онъ на вѣт Гуцули...
У рицарствъ-богатирствъ
пары въ свѣтѣ му не було!

Всѣ жертвеники палають
прасвятыму Бѣлобогу!...
И дванацать чорнихъ комонъ
ввода' ледінь въ чергоги...
Кождїй комонъ у порфиражъ
та у золотѣ оліє...
Лиць довкола Бѣлобога
ихъ у піонахъ обожає...

И дванацать чорнихъ комонъ
вводить другій лиць въ святиню...
Все въ чорнѣ въ нихъ, все чорнѣ въ нихъ,
и зубела и отримає...
Такъ обводить лиць ихъ чорнѣ
доокола Чорнобога...
Той співає — сей ся дивить,
наче ворогъ, наче зъ рога!

И якъ стали разъ по семи
такъ божковъ вни обїзджати, —
Ажъ наразъ, — о, хто бѣ се здумавъ!
хто бѣ не вжахся, мій братя! —
Оживаютъ вами божкове...
та до долу... та до зброй...
Й самъ князь Гуцуль вамъ не видѣвъ
зъ роду бучѣ що тако!...

Такъ лиши громъ у чорнѣ хмар
бѣться, вѣтъся бlyskavicy...
Сидить Гуцуль, видить народъ:
искра сипле... мічъ казйтъо...

Ажъ тутъ — горе!... тричи горе! —
Бѣлобогъ ставъ узвати!...

А здуфалій кроль той Гуцууль
ну-жъ ѿ єи зъ него наругати:
— Шо ты, олівный Бѣлобоже? —
ты встуваешь сему чорѣ?³⁾?
Ха, ха, ха!... Тоже подивися,
якъ то Гуцууль шаблевъ оре!...
И що окомтъ ти кляпнути —
Чорнобогъ вже дѣ землі вѣться!...
Видишъ, олівный Бѣлобоже? —
такъ то въ наць у въ Удѣвъ бѣться!...
— Й справди, Гуцууле! — не здро-
тобірцемъ се ты махаєшъ! —
Та одну лиши правду въ свѣтѣ
ты, небоже, що не знаєшъ:
Що — де богъ ся зъ богомъ боре —
не міштаною чоловѣку! —
А ся правда була правдовъ
зъ поконовїта, зъ поконовїку!...
За-для того жъ у гору сю,
въ середину, будь закляти!
И Соколікъ ме гора ся
дѣ сегодня ся въ ойтѣ звати...
Бо ажъ доти мешь въ нѣй спати
ты по моїй божїй волї, —
Ажъ на Купала одного
пушу ѿвон я околы —

Пушу ѿвь сить семикрати
зъ ѿвон свѣтлоній палаты,

И ажъ дони ѿвон ви
семикрати муть обійтати —

Европу, якъ въ пѣй отбилася справа болгарка.
Каждый хочь-бы и поверховный политикъ мусить
призвати, що політика россійска нынѣ найбльше
тріумфуе. Не дво отже, що царь надѣливъ Кат-
кова ордеромъ Володимира за его „знаменитї у-
слуги, зробленї для державы черезъ ширене зро-
зуміння правдивыхъ підотавъ и интересовъ ро-
ссійскаго житя державного“. Ки. Бломаркъ зробивъ
такожь добрий интересъ, бо зыкавъ себѣ чу-

отже Австрія вволяла волю Россії, а коли зробила першій крокъ, Австрія жалує свого піступовані и готовится оказать: доси а не далше. Чи се ѿй лише удасться? Все завионть та перъ отъ того, якъ рѣшигся Россія поогувати чи скоче она конче окупувати Болгарію. То однакожъ есть певною рѣчею, що першій выстрѣлъ на Балканъ готовъ зашлити цѣлу Европу и то лише всѣ бояться.

нули ажъ о $3\frac{1}{2}$ год. зъ полудни до Люблиня. Въ той самой часѣ приѣхавъ до Городка архикардъ Кароль Людвикъ. На дворца не было нѣкого принять офиціального. Архикардъ Кароль Людвикъ заѣхавъ до гр. Адрия Дѣдушицкого. Около 5 год. того дня отфотографувавъ львовскій фотографъ Тшемескій ии. Кембриджъ въ окружению 29 официровъ заграничныхъ. О 6 год. отбувся галевый обѣдъ. Позаякъ того для привадали именныи пас-

— Выдавница "Господаря и промышленника" заявляе, что по причинѣ недуга редактора часло 4. о колька днѣвъ опознитсѧ, але дальшій чиода зновъ иправильно будуть выходить.

— Самоубийство священника въ Лазаревѣ. Дла. 13 с.

— Самоубийство священника въ Лавровъ. Дня 13 с.
м. внесли Єзуиты въ Лаврова слѣдующе заявленіе до староства въ Старомъ мѣстѣ: Кс.
Mickiewicz odebrał sobie życie. Ławrów 12 wrześ-
nia 1886. — X. Ed. Jurkiewicz. Ко. Мицкевичъ,
Холмчакъ, бувъ на реколекціяхъ у Єзуїтівъ въ
Добромули а теперъ въ Лавровъ. Говорятьъ, що
двоєтьній реколекції у Єзуїтівъ такъ на него
подѣлали, що онъ отобралъ себѣ життя.

— Посвященье школы въ Жовтанихъ поэ Жов-

— Посвященіе школы въ Жовтанцяхъ, поэз. Жовківскаго, отбулося дня 3. вересня о. р. Акту посвященія довершивъ о. Р. Брылинській, мѣщевый парохъ рускій, а опосля и лат. священикъ. Численну участъ при посвященію взяла молодѣжь школьнаго подъ проводомъ своихъ учителей, и проходилъ съктно. По окончанію акти посвященія

господаръ-селяне. По довершению акту посвященія старались оба душпастырь научающимъ словомъ переконати громаду о великой потребѣ школы и якъ благословеній плоды она съ собою приноситъ. Потомъ заявивъ о. Брылинъскій громадѣ признанье и похвалу за такъ ревниве старанье около просвѣты о своихъ дѣтей, бо се вже трету школу зъ ряду выставили своимъ коштомъ чч.

громадяне жовтанецкі. Торжество покончилось
многолѣтвомъ въ честь цѣсаря, обоихъ свяще-
никовъ и громадянъ, что не жалували нѣ труду
нѣ коштovъ до такъ хосеннаго дѣла. Наконецъ
побесѣдувавши розойшлись въ съ веселою дум-
кою, шо и въ наше оконча завѣти гъ сонца".

* Curiosum. Передъ головнымъ будынкомъ по-
чтовымъ у Львовѣ находягся три скринки на ли-
сты съ такими нацпоми. „Листъ вынимаютъ ся по-
рѣдъ отъгдокъ кождой почты“. До того ще треба
додати, что бѣдный маляръ уживъ до тыхъ коль-
кохъ олѣвъ и кирилицѣ и гражданки. Подобна
погибка бачимо и на всѣхъ иныхъ скринкахъ
лиотовыхъ у Львовѣ. Звергаюмо увагу Свѣтлой
Дирекціи ц. к. почтъ на такое скандальне покалѣ-
ченье руской беоѣды и просимо еи, щобъ дала
перемалювати скринки, бо такой написи обурюють
Русиновъ а и почтъ не приносятъ честа...

(+) „Польскій Римъ“ — якъ называютъ Краковъ — числить дуже богато монаховъ и монахинь. Въ краковской дієцезії есть монаховъ 376, а монахинь 521 (не включаячи послушниковъ и послушницъ); въ самомъ же мѣстѣ Краковѣ есть 255 монаховъ а 502 монахинь! Наибольше въ Краковѣ есть въ двохъ монастыряхъ Єзуїтovъ, бо ажъ 81, и сеогорь милосердныхъ, бо ажъ 116 душъ, 757 монаховъ и монахинь на Краковѣ, що числить мало що болѣше якъ 60 000 мешканцѣвъ, — се дуже импонуюча число! „А однакожъ — пише краковскій доцисователь варшавской „Gaz. Polsk ои“, — побожніость краковской людности не йде въ парѣ, якъ то повинно бута, съ моральностею, але противно, остава немовъ въ прямо противномъ отношеню до неи. Во болѣше дармоѣдной и менче ретельной людности, якъ въ Краковѣ, не легко знайти. Піянство а съ нимъ нужда и моральный упадокъ роданъ тутъ такъ разповсюдненій, якъ може въ нѣjakомъ другомъ невеликомъ мѣстѣ“.

НОВИНКИ

— Дальша гостина є. Вел. цѣсаря въ Галичинѣ. Дня 11 с. м. отбулися маневры мѣжъ Рудками, Бельковою вишнею, Вощанцями, Шептицями и Розльдовичами. Маневры тревали досыть довго, а є. Вел. цѣсарь вразъ съ архикн. Рудольфомъ вер-

народъ бувъ лѣшій, а теперъ все ледаще та
чношатся. Про Шевченка такожъ можна дещо
почути, особливо въ Канѣвщинѣ. Одній говорятьъ
що Шевченко жіє, а толькo закопано его права
коли бувъ освободивъ людъ отъ крепацтва. Другій
кажуть, що Шевченко жіє въ Сибїри и буде жи-
ти до поконвѣку; мучатся онъ въ кайданахъ
зрикованый до залізного стовпа; сей стовпъ уже
трохи подогнивъ, а якъ лѣпше подгніє, то Шев-
ченко верне нарадъ до своїхъ людей. Можна
стрѣтити такожъ людей, що Шевченка бачили.
Они кажуть, що Ш—о бувъ дуже щирый та ми-
лосердный и съ кожнимъ любивъ побалакати...

"Обрусеніе" селянъ украинскихъ даєся добачати наибóльше хиба въ околицахъ Кієва, а то юди чуешь свою мову, хиба одні титулятури чоловинківъ та чиновъ россійской. Салдаты, подобно якъ у насть, вернувша зъ войска, зъ-разу говорять м'янинкою, а спболя, оженившись, забываютъ салдатоку жудрость, а пригадаютъ собѣ хиба по памому. Селяне-же буват, якъ то и у насть, зутрішился съ "панами", накручуютъ мову, що хиба пукати зо смѣху. Шляхта дробна, якъ польска такъ и руска, найскорше переживає: польска на Українѣ щезає, а зъ м'яжъ рускою то въ ділкахъ славетныхъ родахъ поддержуєся духъ. "Обрусеніе" на Українѣ веде за собою деморализацію и зледащілостъ. Людъ по селахъ почуєть особливо вислужений салдаты на вояніяхъ посадахъ та салдаты на постояхъ..

Придавивши всѣмъ порядкамъ въ Роосіи
и изънавши той рай, — я съ радостею вертавъ
до Галичны. „Тамъ добрѣ, де нась нема“.
И тамъ и тутъ нужда економична, — але-жъ тутъ
Русинови можна бодай трудитися коло свого,
признаватася до свого, пôдносяти свой народъ...
Не добрѣ живесь въ Кіевѣ и другимъ молодымъ
людямъ, котрыхъ сюды выслано зъ Галичини.
Ленкій бѣдуютъ тамъ; одинъ, С. утѣкъ до Аме-

Делки бываютъ тамъ, одинъ, о. уѣхъ до
рики; богато вернуло назадъ до Галичны, якъ
П—къ, С—о, Г—ичъ, Л—цкій, О—ецъ и т. д.
Прикро вертати, а не такъ ще прикро, якъ со-
ромъ, бо то ѿхалося съ гордостею, на завсѣгды,
— але що робятъ? Хвала ще Богу, что въ Кі-
евъ есть лѣкаремъ при зелѣници п. дръ Нико-
лай Наумовичъ. Онъ, якъ треба, транспортує ко-

ждого молодого чоловѣка назадъ въ Галичину, дающи вольный билетъ на машину... Въ тѣмъ днѣ бы стоять въ опозиціи наѣсть до своего рѣдкого отца, бо знаю примеръ, де разъ отудента ѿ Львова, котрый прѣхавъ до него съ рекоман-

иациею отъ о. Ивана, вытранспортувавъ гетоугдо Львова, кажучи: „Люде — якись фанатики! шлють сюда молодѣжь, поують їй будучость... Вертайте назадъ!“ — И, дай ему Боже за то вѣкъ довгій! — выстараал о билетъ на маша

Приблуда

ны обчастелій лише на ефектъ галеріи а навѣтъ
тривіальний. Игра артистовъ була отповѣдна, толь-
ко отъ п. Плошевского (гр. Вільденшвертъ) и
п-нѣ Стечиньской (въ ролѣ цѣсарскаго дверника)
домагаемось поправного акцентования. Именно же
п-нѣ С. могла була выучитись тыхъ колька слоў
съ рускимъ акцентомъ. — Въ ореду выставлено
мелодраму п. Стечиньского „Довбушъ“, а въ че-
тверть комедію „Война зъ жѣнками“. — Въ не-
дѣлю була выстава драмы проф. Ом. Огоновскаго
„Галька зъ Острога“.

(+) Краєва Рада шкільна — якъ дов'дуюмось —
скасувала свою передчу ухвалу, щобы п. Дреж-
польському поручити по евентуальному уступленю
п. Т. Будзыновскому управу рускої школы вправъ
у Львовѣ. П. Дрежпольского, педагога зовоимъ
неопосбного на управителя рускої школы
вправъ, бо нѣколи не бувъ въ якой школѣ ру-

— П. Фалькенгайнъ, министръ рѣльництва, переѣздивъ д. 13 л. с. м., якъ памъ доноситъ, чрезъ Стрый до Львова. Съля дворца була дуже гарно украшена на его принятъе. П. министръ перѣѣхавъ въ повозъ съ сов. п. Михлемъ по улицяхъ спалепого Стрыя.

— Загальний Збори членовъ товариства „Народної Торговлі“ — якъ довѣдуюся зъ цевногого жерела — мають отбуття дня 20 л. жовтня о. р.

— Зарядъ „Народної Торговлі“ въ Дрогобичи обняла панъ Тиховичевъ, котра вже бѣ 1875 року провадила власный склепъ въ Рожновѣ. О сколько зпасмо, буть се перша Русинка, що звернулася на ширше поле торговлї. Щаре помагай Богъ шлемо їй въ томъ заводѣ, а заразомъ высказуємо бажанье, щобы такихъ женьщинъ було у насъ якъ найбóльше!

Вѣсти зъ Аеп. Львовской.

На конкурсъ выставленій дни 4 л. вересня о.
р. 1) до ч. 3575 пар. Чехи, дек. одеського, над.
прив.; 2) кап. Драгановка, дек. терношольскаго,
наданія руского митр. ординаріята. Речинець на
обѣ тік посады до 30 л. жовтня о. р.

Ховского.
До испыту конкурсового позволенье дѣстали
оо.: Андр. Обрѣзковъ, зав. зъ Сѣхова, и Созонть
Медвецкій, зав. зъ Острова.

Вѣсти зъ Елапхіи Переяславскомъ

ВѢСТИ ЗЪ ЕПАРХІИ ПЕРМОЙСКОЙ.

Перенесенъ въ дорозъ урядовой о. Ант.
Яцѣвъ, самоот. сотр. въ Торгавновичахъ, на за-
вѣдателя кап. Дѣнцика мала, декан. старо-сам-
бровскаго

Подиака.

Всему Всевышшему было поклоняться до себя в 26 роц житя сына-жена-отца нашего ба. п. о. Ивана Бодруга, прис. сотрудника въ Иосифовской общинѣ. Въ сїй тихой печали однокожи бѣдадю есть для насъ то сбѣщуты, иже залишилъ ней знакомы по смерти покойного. Не будучи въ возможности отдачаться Вамъ, Други, за Ваше сопутство, спѣшно хоча на сїмъ мѣсце зложати Вамъ ширу подлку. Передовѣмъ дамуско Вар. о. Голозаводскому въ Чернатаинѣ, который на сужну вѣстъ прѣбывать съ достойною свою супругою, чтобы въ жалю погибши родину, и отврашить парадоксъ надъ тѣломъ покойного въ передовѣмъ похоронъ. Дамуско Вар. о. дак. А. Кобрынскому за первыи трудъ, и всѣмъ Вамъ Всю. Отцѣ, що за цѣлого доказанія и за дальнѣхъ сторѣть таго численно збралася достойно похоронити ющъ покойного. Не менше дамуско Всю. о. Ром. Литвиновичу за его трагичное слово въ часъ богослуженія, Всю. о. Новобѣльскому, лат. прих. изъ Городенки, Всю. помѣщанію и всѣмъ Знакомымъ изъ Иосинева, Городенки и Бабина, котрѣ прибули отдать покойному послѣднюю прослугу. Передовѣмъ же складася подлку тымъ Другамъ, котрѣ вѣнцами праукрасили домину покойного, частными приложаніями за ширу сбѣщуты и всѣмъ, що зволили взяти участь въ сужнѣй обрядѣ и походѣ съ пощами до Городенки. Щиро-руске Спаси Бѣгъ!

Именемъ спечаленою родини: Иванка Бодруга, мати; Ярослава изъ Крынницкихъ, жена изъ маленькихъ сыновъ Юлиана.

Ц. К. упр. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продаж по курсѣ дневнѣмъ

5% Листы Гипотечній

1678 34—? якъ такожъ

5% Преміовани листы Гипотечній

Поручена зъ провинції виконує вѣтвортною поштою безъ провизії.

Вже вишовъ

Илюстрований

КАЛЕНДАРЬ

Товариства „Просвѣта“

на роць 1887.

Выписаній змѣйтъ Календаря показує, що частина інформаційна и литературуна дуже, богатѣ, а уставъ церковныи, уложеній фаховыи знатокомъ, перевышає своїми объемами всікій дотеперій уставы.

Цѣна календаря обоймаючого 17 аркушівъ друку лиши 50 кр. а. в.

Достати можна въ товариствѣ „Просвѣта“ въ всѣхъ великихъ книгарняхъ въ Галичинѣ. Замовляючи въ „Просвѣтѣ“ въ провинції зволять получить 10 кр. на пошту.

Коли хто замовить бодай 12 примѣрниківъ, одержати 20%, работу. — Позалкъ накладъ не великій, просимо спѣшити съ замовленіемъ.

Зошиты рисунковий

кропкований съ рускими написами по цѣнѣ: 100 штукъ 1 зр. 70 кр. поручаче:

ВОЗНЯКЪ

въ Станиславовѣ

При бѣльшомъ закупнѣ опускаєши отповѣдній рабітъ.

1724 (11—?)

К. Ф. ПОПОВИЧЪ

въ Тернополі

поручаче

по 2-10, 2-30, 2-50, 2-70, 3— и 4-30 кр. франко.

Порт. почтове и бочковка.

Прошу о ласкавій замовленії.

1750 1—24

Ретельна
конкуренція!

ЕДВАРДЪ ШУМАНЪ

Торговля паперу и галантерії

у Львовѣ, плацъ Бернардинській ч. 3.

поручаче по можливу низкій цѣнѣ и въ великомъ

выборѣ

всікій артикулъ, входящій въ кругъ паперово-галантерійногъ торгуви, якъ:

Приборы шкільні, до писанія, малювання и рисування; Паперъ на листы, для канцелярій и до пакування; Образы, золоти и чорні до рамъ листовицъ, Миль, парфуми и волни дробини. Галантерійні вироби склянні, дерев'янні, зъ кости, шкіри, паперу. Зъ великихъ плодовъ штуки и природи, зъ металю и бурштиномъ Альбуми, касети — портмонетки, паперниці въ люльки, Зеркальца, гребенікъ, — шотки, пів'ярки и сникни Ножиці, ножиці, — куфри до дороги и рюмениці до плодовъ. И всікій іншій красній річи и хосеній, Котрыхъ годъ називати, бо дуже численій. Хто однакожъ ласкати, можеши переконати Що, якъ дешево и въ якому выборѣ може у насъ достати.

Замовленія въ провинції валигоджую вѣтвортною поштою и пріймаю охотно до опакованія товары въ нижшихъ торговель або книгарені.

Наколи хто въ провинції замовить въ робжимъ предметомъ до висоти 5 кр. высота съ опакованьемъ тыхъ-же валигуються безплатно и до кождой станиці поштової.

І веду точну контролю закупки въ провинції, а скоро сума тыхъ-же добайди до висоти 10 кр. — кождый въ Пов. оберегатель додержать нагороду касетку „Гаспароне“. 1745 1—6

Цѣнники на жданье франко.

Медовники, сухарки, бисквиты, печива

зъ фабрики Л. Чиньского въ Ярославли,

нагородженій 19 медаліи на виставахъ гравюре и медальонахъ, можна добрать въ пакетахъ складахъ: Краковъ, Суловець 23; Львовъ, ул. Галицка 8; Переяславъ, ул. Францисканска, якъ такожъ у всѣхъ торговляхъ корінныхъ.

Щинникъ на жданье безплатно и франко.

Аналізований проф. Б. Гофманъ Гігантничий Медовникъ на складахъ Л. Чиньского єще сухачокъ и сирійською пшеницею въ пакетахъ зъ зернами зъ усуними вугіллямъ трахахъ, якъ: замора, геморози, десертни, кандіт, кашети, можна жалудки и кашу, вага, кашу, бібліану, кескіт; побуджес аметистъ, напралася загаданіе въ праччиніи.

Медовникъ гігантничий поручачає пакетикомъ співважності, а єго ліхтарі свободно погердажають яківки, откакъ же пакетъ посада властитель забреки. Достати можна у всѣхъ торговляхъ коріннихъ въ китникахъ.

Цѣна за штуку 20 кр.

Важне що для обобъ, що волуть сидячі житло; для обобъ дѣткамъ велутами повсташими та лінівого трахахъ, и для реконваленсентівъ. Обивки брошуй, подложи ради и покану до стереження бѣдуга пакетахъ та лінівого трахахъ, написана докторомъ спеціалістомъ пакетъ складомъ фабрики медяникоў Л. Чиньского въ Ярославлі въ розливахъ відоношенихъ-ся даромъ и трахахъ.

1709 19—?

Призначу загально найлучшу

Масу до запускання підлогъ

поручаче

Іосифъ Ганке

у Львовѣ. 1681 103—0

Перепродукація дасмо отповѣдній работъ.

Кухня
смачна.

Цѣни
у зѣрко-
ваний.

Горѣвки
и Вина
доборовій.

Телефонъ
до ужатку
П. Т. Гостей

1/4 літра Пильзнера

7 кр.

1/2 літра Пильзнера

14 кр.

1742 3—?

достати можна въ реставрації підъ
назвою:

„Пильзенське Жерело“

пляцъ Маріяцкій ч. 3.

Абона-
ментъ на
обѣди
по 12, 14
и 18 зр.

Новъ
порція
коштус
половину.

Медицинський мыла

MAX FANTA

Einhorn - Apotheke

R.P.A.G.

Выпробованій и поручений лѣкарини.

Фантъ мыло інхіолеве, противъ червоності лиця, носа бургундійского (Rosaceos Ales), свербячихъ ліній; цѣна 75 кр. —

Фанты іспанійськіе мыло (мыло ртути) противъ сифілісу и пасожитівъ 1/4 штука 25 кр., 1 штука 90 кр. — Фанты мыло гостіцеve и реалітиве випробованій и скори сили. Цѣна 1 зр.

Мыло з манія противъ корости, луски, потилюючихъ інгв. и т. д. 35 кр. — Мыло карболове, десінфекціе 30 кр. — Мыло сѣркове противъ угрохъ, весниноокъ и пашкібріяхъ висъпокъ, 35 кр. — Мыло жовткове противъ лусокъ на головѣ и на польщаніи паскбрія, 35 кр. — Мыло жовчеве на волоссе, 35 кр. — Мыло з вѣли оживляюче системъ первові, 35 кр. — Мыло глицеринове, найлѣпше мыло тоалетове 25 кр. — Мыло бензое на посѣданіе шкібръ 40 кр. — Мыло вазелинове цѣна 40 кр. пріятне до щоденного ужитку. — Мыло маево-сѣркове противъ упорніхъ недугъ шкібръ, цѣна 40 кр. — Мыло маево-сѣркове противъ нечистоти паскбріка, весниноокъ, остудовъ, цѣна 35 кр. — Мыло камфорове на бтороженіе, посѣданіе руку и т. д. цѣна 35 кр. — Мыло нафтолове противъ всякого рода недугъ шкібръ, цѣна 50 кр.

Фантъ мыло інхіолеве, противъ червоності лиця, носа бургундійского (Rosaceos Ales), свербячихъ ліній; цѣна 75 кр. —

Фанты іспанійськіе мыло (мыло ртути) противъ сифілісу и пасожитівъ 1/4 штука 25 кр., 1 штука 90 кр. — Фанты мыло гостіцеve и реалітиве випробованій и скори сили. Цѣна 1 зр.

Мыло з манія противъ корости, луски, потилюючихъ інгв. и т. д. 35 кр. — Мыло карболове, десінфекціе 30 кр. — Мыло сѣркове противъ угрохъ, весниноокъ и пашкібріяхъ висъпокъ, 35 кр. — Мыло жовткове противъ лусокъ на головѣ и на польщаніи паскбрія, 35 кр. — Мыло жовчеве на волоссе, 35 кр. — Мыло камфорове на бтороженіе, посѣданіе руку и т. д. цѣна 35 кр. — Мыло нафтолове противъ всякого рода недугъ шкібръ, цѣна 50 кр.

Збрюю ловецку

выпробовану, одиноку нагороджену медалемъ державнимъ и дипломомъ почетнимъ, поручаче

А. В. Мольнаръ (давнійше І. Висънавець)

рушникъ у Львовѣ, готель Жоржа.

Лінкастровки въ цѣнѣ бѣдуга 25 кр. до 200 кр.

1875

Пистолъ до мети бѣдуга 25 кр. до 100 кр.

Штуци експресові бѣдуга 80 кр. до 200 кр.

Трилофки бѣдуга 100 кр. до 200 кр.

Напірну виконую вѣтвортною поштою. Переробляю Лісеву.

Штівки на Лінкастерики бѣдуга 12 кр. до 20 кр.

Набій всіхъ системъ по цѣнахъ фабричнихъ. 14—26

При ул. Векселіарській 1.

Димитрій Ковальський

мужескій кравецъ